

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของเด็กวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านมหาเมฆ และสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี ๒ ลักษณะ

กลุ่มตัวอย่างประชากร คือ เด็กวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านมหาเมฆ และสถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย ในปี พ.ศ. ๒๕๑๒ จำนวน ๒๓๖ คน เป็นชาย ๘๑ คน และเป็นหญิง ๑๕๕ คน ในจำนวนนี้เป็นเด็กวัยรุ่นชายตอนต้น ๕๕ คน เด็กวัยรุ่นชายตอนปลาย ๒๖ คน และเด็กวัยรุ่นหญิงตอนต้น ๑๐๓ คน และเด็กวัยรุ่นหญิงตอนปลาย ๕๒ คน ทั้งนี้โดยศึกษาเด็กวัยรุ่นทั้งหมดในสถานสงเคราะห์ทั้ง ๒ แห่งดังกล่าว

ในการศึกษาเปรียบเทียบ ได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างประชากร ๒๓๖ คน ตามระดับอายุและเพศ โดยศึกษาเปรียบเทียบ ๖ กลุ่ม ดังนี้คือ

๑. เด็กวัยรุ่นชายตอนต้น และ เด็กวัยรุ่นชายตอนปลาย
๒. เด็กวัยรุ่นหญิงตอนต้น และ เด็กวัยรุ่นหญิงตอนปลาย
๓. เด็กวัยรุ่นชายตอนต้น และ เด็กวัยรุ่นหญิงตอนต้น
๔. เด็กวัยรุ่นชายตอนปลาย และ เด็กวัยรุ่นหญิงตอนปลาย
๕. เด็กวัยรุ่นชาย และ เด็กวัยรุ่นหญิง
๖. เด็กวัยรุ่นตอนต้น และ เด็กวัยรุ่นตอนปลาย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามเกี่ยวกับตนเอง (The Piers-Harris Children's Self-Concept Scale) ซึ่งวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ๗ ลักษณะ ได้แก่ลักษณะที่เกี่ยวกับพฤติกรรม สภาพทางสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน รูปร่างลักษณะ และคุณลักษณะ ความวิตกกังวล ความเป็นคนที่น่านิยม ความสุขและความพอใจ และลักษณะ

ที่เป็นส่วนรวม

การวัดความเชื่อถือได้ ศึกษาโดยใช้ Kuder-Richardson Formula 21
 วัดค่าความเชื่อถือได้ .๘๘

วิธีการทางสถิติในการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองระหว่างกลุ่ม
 ตัวอย่างประชากรทั้ง ๖ กลุ่ม โดยใช้ t-test

ผลการวิจัยปรากฏว่า

๑. ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองลักษณะต่าง ๆ ระหว่างเด็กวัยรุ่นชายตอนต้น
 และเด็กวัยรุ่นชายตอนปลาย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในทางสถิติ
๒. ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองลักษณะต่าง ๆ ระหว่างเด็กวัยรุ่นหญิงตอนต้นและ
 เด็กวัยรุ่นหญิงตอนปลาย แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในทางสถิติที่ระดับ .๐๑ หนึ่งลักษณะ
 คือ ลักษณะที่เกี่ยวกับความสุขและความพอใจ โดยที่เด็กวัยรุ่นหญิงตอนต้นมีแนวโน้มที่จะ
 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ในลักษณะของความสุขและความพอใจอยู่ในระดับสูงกว่าเด็ก
 วัยรุ่นหญิงตอนปลาย
๓. ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองลักษณะต่าง ๆ ระหว่างเด็กวัยรุ่นชายตอนต้น
 และเด็กวัยรุ่นหญิงตอนต้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในทางสถิติ
๔. ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองลักษณะต่าง ๆ ระหว่างเด็กวัยรุ่นชายตอนปลาย
 และเด็กวัยรุ่นหญิงตอนปลาย แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในทางสถิติที่ระดับ .๐๑ หนึ่งลักษณะ
 คือ ลักษณะที่เกี่ยวกับพฤติกรรม โดยที่เด็กวัยรุ่นหญิงตอนปลายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง
 ในลักษณะที่เกี่ยวกับพฤติกรรมอยู่ในระดับสูงกว่าเด็กวัยรุ่นชายตอนปลาย
๕. ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองลักษณะต่าง ๆ ระหว่างเด็กวัยรุ่นชายและเด็ก
 วัยรุ่นหญิง แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในทางสถิติที่ระดับ .๐๑ สองลักษณะ คือ ลักษณะที่
 เกี่ยวกับความสุขและความพอใจในลักษณะที่เป็นส่วนรวม โดยที่เด็กวัยรุ่นหญิงมีความคิดเห็น
 เกี่ยวกับตนเองในลักษณะที่เกี่ยวกับความสุขและความพอใจ และในลักษณะที่เป็นส่วนรวม
 อยู่ในระดับสูงกว่าเด็กวัยรุ่นชาย

๖. ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองลักษณะต่าง ๆ ระหว่างเด็กวัยรุ่นตอนต้นและเด็กวัยรุ่นตอนปลาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และ .๐๑ กิอลักษณะที่เกี่ยวกับความเป็นคนที่น่านิยมและลักษณะที่เป็นส่วนรวม โดยที่เด็กวัยรุ่นตอนต้นมีแนวโน้มที่จะคิดเห็นว่าตนเป็นคนที่น่านิยมกว่า และมีลักษณะที่เป็นส่วนรวมอยู่ในระดับสูงกว่าเด็กวัยรุ่นตอนปลาย

ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัยนี้

การวิจัยนี้ช่วยให้ทราบข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับเด็กวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์ เป็นแนว้ การประสมปัญหาทั้งทางกายสังคม อารมณ์ การรับรู้ และความคิดเห็นต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองซึ่งเป็นลักษณะหนึ่งในการศึกษาพฤติกรรมของเด็กได้อย่างลึกซึ้ง เพราะการที่จะเข้าใจตัวเด็กได้ก็จะต้องศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองว่ามีความเป็นจริงเพียงใด และเด็กยอมรับความเป็นจริงเกี่ยวกับตนเองเพียงใด

บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็กในสถานสงเคราะห์ สามารถเป็นตัวอย่างให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองที่เที่ยงตรงแก่เด็กได้ โดยการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ในการส่งเสริมให้เด็กมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองที่ชัดเจนตามความเป็นจริง เพื่อเด็กจะได้มีสุขภาพจิตที่สมบูรณ์ มีพฤติกรรมไปในทางที่พึงปรารถนา เป็นกำลังอันสำคัญในสังคม และสามารถไปถึงจุดหมายปลายทางที่ของการได้

ขอเสนอแนะ

- ๑. การเลือกกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองครั้งต่อไป
- ๑.๑ ควรจะศึกษากับกลุ่มตัวอย่างในวัยอื่น ๆ เช่น วัยก่อนวัยรุ่น เปรียบเทียบกับระหว่างเพศและระหว่างสถานสงเคราะห์

- ๑.๒ ควรจะศึกษากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเด็กในสถานสงเคราะห์ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างจากการวิจัยนี้ เช่น ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา หรืออาชีวศึกษา
- ๑.๓ ควรจะไต่ถามการควบคุมตัวแปรอื่น ๆ เช่น ระยะเวลาที่อยู่ในความปกครองของสถานสงเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้อของกลุ่มตัวอย่าง
- ๑.๔ ควรจะศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างในแหล่งอื่น ๆ เช่น สถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง

๒. การเลือกเครื่องมือสำหรับการวิจัยในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ครั้งต่อไป

- ๒.๑ อาจใช้เครื่องมือมากกว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ทั้งนี้เพื่อสนับสนุนซึ่งกันและกัน และเพื่อแสดงแนวโน้มของความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในต่าง ๆ ให้เด่นชัดยิ่งขึ้น
- ๒.๒ เนื่องจากแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (The Piers-Harris Children's Self-Concept Scale) นี้ Ellen V. Piers และ Dale B. Harris สร้างขึ้นโดยอาศัยลักษณะเด็กอเมริกันเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของประเทศไทย ผู้วิจัยที่ใช้แบบสอบถามนี้ในโอกาสต่อไปควรมีพิจารณาปรับปรุงให้สอดคล้องกับลักษณะของเด็กไทยโดยเฉพาะ